

Hensyn til Konkurrencen med Statsbanerne, men det er ikke tilstrækkeligt. Thi det mindste, man nu kan faa en Frimærkepakke afsendt for med Jernbanen, er 25 Øre, mens den nuværende Takst er 16 Øre for den mindste Postpakke, og efter Forslaget 15 Øre. Der vilde altsaa ikke for Konkurrencens Skyld være noget, som talte mod at gaa op til 20 Øre for Postpakker, og jeg tror nok, at Postvæsenet alligevel vilde staa sig i Konkurrencen. Men naar Postvæsenet konkurrerer med Statsbanerne, har det jo heller ikke stort at sige, hvilken Konkurrent der løber af med Profitten.

Jeg haaber nu ved disse Tal at have paavist, at en Balance kan naas, uden at man gaar til den foreslaaede Forhøjelse, der efter mit Skøn ikke alene vil blive overordentlig ilde set, men som virkelig ogsaa vil komme til at virke hemmende paa mange Punkter. Avisportoen foreslaas gennemsnitligt forhøjet med 40 pCt., hvad der ikke er ganske ubetydeligt. Jeg har fra en tidligere Virksomhed haft Lejlighed til at konstatere, at Folk kan være overmaade nøjeregnende og ikke uden Grund nøjeregnende med Prisen paa deres Avis. Det hænder ikke sjældent, at Folk holder en Avis, der kan være som Sennop og Peber i Næsen paa dem, blot fordi den er en lille Smule billigere. En Avis skulle de have, og de krympe sig ved denne overflødige Udgift, hvad der er ganske rimeligt, hvor Kaarene ere saaledes, at der ikke er noget til de overflødige Udgifter men knap nok til de nødvendige. Jeg tror derfor, at man tager fejl, hvis man vil se denne Sag for meget ovenfra. Det kan lyde, som om det kun drejede sig om nogle faa Tjører, og at det betyder ingen Ting, men det er dog maaske meget for de fattigste, som vi skulle have med. Hvor det gælder om at benytte Postvæsenet paa den ene eller anden Maade, skulle vi gerne have dem baade til at holde Aviserne og til at benytte Posten til Brevforsendelser. For dem betyder disse faa Tjører ikke saa ganske lidt, og det har ogsaa gennem den almindelige Poststatistik vist sig overalt i Verden, hvor overordentlig følsom Posten er over for smaa Takstnedsættelser. Selv en lille Nedsættelse bevirker straks en betydelig Forøgelse af Postvæsenets Brug. Hvad nu særlig denne Avisporto angaar, har den tillige den Fejl, at den virker saa ganske overordentlig ulige. Jeg for mit Vedkommende er ikke sikker paa, at det er heldigt at ombytte de tidligere 4—8 pCt. af Abonnementsbetalingen, efterstom Aviserne

skulle passere et eller to Posthuse. Det er noget, der vil komme til at tynde mest paa de billigste Ugeblade og lignende og i det hele taget gaa ret stærkt ud over Ugeblade, Maanedsskrifter og Medlemsblade, som det under vort voksende Forningsliv har saa stor Interesse at kunne faa omdelt let og billigt. Naar Gennemsnittet af Forhøjelsen er 40 pCt., vil det sige, at almindelige Dagblade slippe betydeligt billigere end 40 pCt., men den store voksende Litteratur, som jeg har henpeget paa, Ugeblade, Maanedsskrifter osv., faa 40 pCt. Tillæg. Det er ogsaa af den Grund uheldigt at gaa til denne Foranstaltning, fordi den ingenlunde virker lige- ligt, da det er ret uberegneligt, hvor den slaar ned og kan ramme ganske dygtigt.

Ja, med disse Ord vil jeg anbefale Forslaget til omhyggeligt Gennemsyn og til Ændring paa forskellige Punkter. Jeg er fuldkommen klar over, at nogen Forhøjelse maa vi have. — Ja, undskyld, der var et Punkt, som jeg havde bestemt at tale om; men det er undsluppet mig, og det vil jeg dog tage med. Det er Spørgsmaalet om Postrabatten. Jeg nævnte før, at det var en Indtægt, man skulde tage med, og som jo er ret betydelig. De Argumenter, der ere nævnte i Motiverne til Forslaget, gaa stærkt imod Afskaffelse af Postrabatten, men det forekommer mig ikke, at Argumenterne ere saa slaaende. De Grunde, som anføres derimod, ere for det første, at der ved Posthusene vilde lides Tab ved Ind- og Udbetaling, og at der maatte gives Fejltællingspenge, hvis man ikke til Erstatning for Fejltællinger havde Indtægter gennem Postrabatten; dernæst nævnes det, at Landpostbude og Brevsamlere have nogen Indtægt ved at købe Frimærker i arkvis og sælge dem stykkevis, og at der endelig vil opstaa betydelig Ulejlighed og Sinkelse ved Postbehandlingen. Folk købe nu Frimærker i arkvis, frankere Brevene hjemme og indlevere dem saa paa Posthuset, medens Frankeringen, hvis Rabatten ophævedes, vilde komme til at foregaa paa Posthusene; endvidere vilde det blive vanskeligt at faa Frimærker at købe rundt omkring i Byen, naar ikke de smaaahandlende havde Indtægten af Rabatten.

Det er Argumenter allesammen, men det forekommer mig, at de ere ikke stærkt virkende. Med Hensyn til Fejltællingspengene kan det være nødvendigt for enkelte større Posthuse at give dem; men det kommer vi nok ud af; det vil ikke blive en Udgift, der er værd at tale om.